

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ske realitet eller spørgsmålet om trafikbeho-
vet i det hele taget, men en ganske kort
gennemtænkning af, om vi har råd til på de
pågældende tidspunkter disse meget store
trafikale investeringer.

Så vil jeg godt sige afslutningsvis, og det
ved jeg vil finde lydhørhed hos i hvert fald
hr. Stæhr Johansen, at vi kan ikke gå i gang
med disse meget store løsninger for Køben-
havn, idet jeg er af den opfattelse, at de
københavnske trafikproblemer i prioritet
ligger på niveau med Saltholm og måske i
virkeligheden er en del af Saltholm og øst-
vest forbindelserne, uden at være helt op-
mærksomme på de organisatoriske proble-
mer, vi med det samme løber ind i, når vi
skal behandle trafikproblemerne i Køben-
havn. Hermed tænker jeg på de forskellige
ejerformer, et forhold, der også har fundet
udtryk ved den finansieringsmåde, man har
anvendt i forbindelse med Citybanen.

Derfor har jeg, som jeg oplyste under traf-
fikdebatten i onsdags, til hensigt i løbet af
en måned at indkalde de forskellige ejerinter-
esser med henblik på at tage det første
skridt til at få dannet et Hovedstadens Tra-
fikskelskab, som vel naturnødvendigt må ind
i disse overvejelser både vedrørende anlægs-
udgifterne til disse baner og vedrørende et
eventuelt driftsunderskud, for jeg forestiller
mig ikke, at de ting, vi her snakker om, i
mange år ligefrem vil give et driftsoverskud.

Stæhr Johansen: Jeg takker trafikmini-
steren for svaret, og jeg vil da gerne sige til
ham, at hvis det havde stået til mig, havde
den lange 8 timers debat fået en anden ud-
gang. Jeg vil endda sige, at jeg ville hellere
have haft, at en af de to øvrige dagsordener
var blevet vedtaget, for så var vi kommet et
skridt længere. Så kunne man diskutere,
hvem der havde ret, men i hvert fald havde
man nået et resultat. Det gjorde vi ikke
med den afværgedagsorden, som ikke mini-
steren, men et par partier stillede, om at
man ikke skulle tage det standpunkt, som
virkelig havde bragt os et skridt længere
frem, enten det så var blevet det ene eller
det andet.

Jeg skal heller ikke fortsætte denne de-
bat, men vil dog gerne sige til trafikministe-
ren, der siger, at dette nærmest er en fort-
sættelse af trafikdebatten, at det er det ik-

ke. Vi diskuterer Købebugtbanen, og Køge-
bugtbanens idé er jo den, at den går ind i
Citybanen, den, vi dengang vedtog. Det var
en forbindelse mellem Køge Bugt over Ho-
vedbanegården med forbindelserne fra Hil-
lerød og Helsingør. Desværre fik man ikke
Frederikssund, Ballerup og Frederiksberg
med, og jeg vil da erkende, at jeg føler mig
nærmest som lidt af en martyr, fordi jeg
ikke trak spørgsmålet om Frederikssund,
Ballerup og Frederiksberg stærkere frem,
men nu er jeg jo beskeden af natur. Jeg
mener, at det er mere rigtigt, at man får
forbundet syd og nord over Hovedbanegår-
den end Ballerup-Frederiksberg, som jeg
håber kommer, men jeg kunne måske, hvis
jeg skulle være lokalpolitiker, have trukket
det lidt stærkere frem.

Så var ministeren også inde på spørgsmålet
om betaling. Her vil jeg minde ministeren
om, at vi har vedtaget en lov om Citybanen,
hvor kommunerne i hele det storkøbenhavn-
ske område, dvs. Roskilde amt og Frede-
riksborg amt, må betale 25 pct. Det er det
eneste sted i Danmark, hvor man forlanger
at kommunerne skal være med til at betale,
når det er jernbanelinjer, men kommunerne
har bøjet sig for det. Allerede her har man
altså en ordning, som ikke kendes andet-
steds i landet.

Det, der fik mig til at tage ordet, var
simpelt hen dette: hvor længe efter at lo-
vene er vedtaget i dette folketing — nu
tænker jeg på anlægslovene — og man er
begyndt at bruge penge, her drejer det sig
om små 15 mill. kr., kan man blive ved med
at diskutere andre linjeføringer i stedet for
at gå i gang med det arbejde, som i hvert
fald vi, der arbejder her i hovedstaden, mener
er nødvendigt? Nu vil jeg slet ikke beskil-
de ministeren for, at han ikke har taget sig af
det. Der har været tre trafikministre før
ham, siden vi beskæftigede os med disse
store problemer. Det er slet ikke noget an-
greb på trafikminister Kampmann, men det
er et angreb på den måde, hvorpå man be-
skæftiger sig med trafikproblemerne her i
landet, at love, der er vedtaget, simpelt hen
bliver syltet. Man bruger penge til boringer,
til undersøgelser af linjeføringen, der for
længst er bestemt. Dette er altså ikke møn-
tet alene på den nuværende trafikminister,
men også på alle dem, der har været trafik-
minister før hr. Kampmann, men jeg vil